

CRIDA DE LA DRETA DE L'EIXAMPLE

La Dreta de l'Eixample és UN BARRI gairebé IGNORAT EN LES ACCIONS I EN ELS PRESSUPOSTOS MUNICIPALS. Ho ha estat en el passat i ho és en el present.

Des de l'AVVDE hem copsat que la sensació generalitzada és sentir-nos unànimement en un estat que supera la "liquiditat", som "transparentes".

Potser és perquè l'Ajuntament de Barcelona entén que la Dreta de l'Eixample no presenta prou dèficits en relació a la qualitat de vida dels habitants, potser tampoc veuen perillar els principals valors que són l'objecte d'admiració i desig : centralitat del barri i un patrimoni valuós per la qualitat arquitectònica, que no és una escenografia buida sinó significada de vida i amb diversitat d'usos.

Cert és que la Dreta de l'Eixample no és el barri amb les necessitats més punyents de Barcelona: ni pels índex de capacitat econòmica dels seus habitants, ni de persones a l'atur/ni pel nivell de formació acadèmica promig/ ni pel nombre de llars amb pobresa energètica/ ni per nombre de desnonaments.

La Dreta de l'Eixample no ha estat, tradicionalment, un barri especialment reivindicatiu, fet atribuïble tant al perfil socioeconòmic dels habitants del barri com a la poca presència i representativitat de les Entitats Veïnals. Malgrat els esforços més que lloables d'algunes persones- i d'alguns èxits remarcables- ens fa reflexionar a nosaltres mateixos, com Associació de Veïns i veïnes de la Dreta de l'Eixample, sobre quina pot ser la nostra estratègia en el futur proper.

En tot cas la Dreta de l'Eixample presenta alguns índex que si que aixequen les alertes:

Baixa densitat de residents per l'elevada densitat edificatòria, més enllà dels estàndards raonables.(I)

61% de llits turístics vers el 39% de llits de residents i 13 hotels pendents, amb llicència (II)

Increment continuat dels preus dels habitatges, tant de compra com de lloguer (III)

Situació d'important envelliment i solitud a les llars. (IV)

Dèficits d'equipaments de barri (V)

Dèficits quantitatius i qualitatius de l'espai públic (VI)

El resultat del conjunt d'aquests factors exerceixen una pressió crítica sobre l'equilibri del barri:

- **El desplaçament de veïns de tota la vida -que no poden fer front als elevats preus de l'habitatge- i l'expulsió forçosa dels joves -que no podran seguir vivint en el barri on**

han nascut i on han crescut -per buscar d'altres indrets amb millors dotacions públiques i una millor qualitat de vida.

- **Un cert canvi en l'oferta comercial i de serveis que tendeix a obviar els habitants del barri**
- **L'envelliment i solitud de la gent gran que no disposa dels recursos adients per a una vida digna**

Sabem que el repte es difícil d'abordar a curt termini i que aquesta tendència només canviarà amb polítiques que incloguin **MESURES URBANÍSTIQUES** per a mitigar l'especulació immobiliària. Pensem que ha de ser possible un pacte de ciutat que les sostingui al llarg del temps. Però cal iniciar-les amb celeritat. Arribem tard, però més val tard que mai.

Coneixem i valorem algunes mesures empreses en els darrers mesos, com son l'obertura de dues noves línies de Primària a Can Roger , però creiem que son del tot insuficients.

Proposem la urgència d'abordar des d'ara mateix algunes accions, ja exposades amb anterioritat, que han de contribuir a mantenir i potenciar la qualitat de vida dels habitants del barri:

EQUIPAMENTS DE LA DRETA DE L'EIXAMPLE. Elaboració d'un Pla d'equipaments que parametrizzi, quantifiqui i sobretot prevegi un pla d'actuació i un full de ruta per a una solució a curt, mitja i llarg termini. **Un Casal de Gent Gran i un Casal de gestió cívica per a les entitats del barri son les prioritats a curt termini.** Pensem que el Taller Masriera ofereix unes bones condicions pel fet de ser un edifici catalogat que no es pot enderrocar i que les seves expectatives d'edificabilitat –que son les que en determinen el preu- son impossibles d'assolir. Si ho fossin, ja estarien materialitzades. Segurament aquest edifici podria albergar els dos usos prioritaris.

EL CARRER GIRONA COM EIX DE VIANANTS DEL BARRI Projecte de reordenació del transit rodat i dels recorreguts de bicicletes per tal de reconvertir el carrer en un espai de prioritat per als vianants i de convivència veïnal. Establiment de instruments urbanístics, legals i administratius per tal que les millores no comportin i/o minimitzin l'especulació immobiliària i que els habitatges i locals segueixin a l'abast dels veïns i del comerç de barri.

Convidem a totes les entitats del barri a fer una reflexió conjunta, a unificar esforços i establir sinèrgies comunes, tant per reivindicar la qualitat de vida dels seus habitants com per impulsar el paper que un barri com el nostre té i hauria de tenir en el futur de Barcelona.

I. Baixa densitat de residents malgrat tenir una densitat edificatòria molt elevada. La Dreta de l'Eixample, amb 43.644 habitants, ha perdut en els darrers 40 anys un terç de la seva població resident habitual i té una densitat de 378 hab/Ha enfront la mitjana de 707 hab/Ha del conjunt del Districte. Es evident que la resta d'espai edificat de la Dreta de l'Eixample esta ocupat per "altres" activitats- moltes de les quals no afavoreixen ni redunden en la qualitat de vida del barri- en una proporció massa elevada respecte dels estàndards desitjables.

II. Elevadíssim del nombre de places turístiques que d'acord amb EL PEUAT arriba a superar el del nombre de places de residents) que s'afegeix a la problemàtica derivada de l'elevada terciarització. A la Dreta de l'Eixample, l'any 2016 existien de forma regulada uns 1.884 establiments turístics amb un total de 26.878 places hoteleres, que representaven un total del 61,6% de la població del barri. Aquesta xifra arribarà el 2017 als 29.000 llits, el 66,5% de la població resident, a causa dels 13 hotels amb llicència que han sortejat el PEUAT.

III. Els preus dels habitatges han augmentat moltíssim en els darrers anys i la Dreta de l'Eixample supera clarament els preus de compra mitjans de la ciutat. De fet, la Dreta de l'Eixample està en el grup de barris de Barcelona amb habitatges més cars. El preu de compra de l'habitatge a la Dreta de l'Eixample ha passat dels 4.296 €/m2 del 2013 als 5.949 €/m2 del 2016 , amb un increment del 38,5%, és a dir una taxa anual del 12,8%. També han augmentat molt els preus dels habitatges de lloguer i també se situen per sobre de la mitjana de la ciutat. El preu del lloguer de l'habitatge al conjunt de l'Eixample el 2016 ha arribat a un nivell mitjà de 12,71 €/m2 , amb un increment anual del 12,6%. Aquest fet es especialment greu tenint en compte que la Dreta de l'Eixample destaca per l'elevada proporció d'habitatges de lloguer que presenta. Després del conjunt de Ciutat Vella, La Dreta de l'Eixample és el barri de la ciutat amb més habitatge de lloguer, amb un 44% del total del parc d'habitatges.

IV. Situació d'important envelliment i solitud. El barri supera a la mitjana de la ciutat en percentatge de gent gran mentre que presenta menors proporcions de població infantil i jove. En relació a la situació laboral de la població, el grup més destacable és la població ocupada que representa un 44% de la població total, una proporció similar a la del conjunt de Barcelona. Però en segon lloc, es troba el grup de jubilats i pensionistes fet que corrobora que la Dreta de l'Eixample pertany al grup de barris més envellits de la ciutat. En relació a les tipologies de les llars, les unipersonals són les que predominen a la Dreta de l'Eixample i més d'una tercera part de les dones de més de 75 anys, viuen soles a la Dreta de l'Eixample. La solitud convivencial és un tema social clau en el nostre barri.

V. Els dèficits d'equipaments de barri son prou coneguts per tothom i des de sempre. Hem patit i patim un cert oblit en els equipaments públics escolars, sanitaris, associatius, esportius, en base a la presumpció que la capacitat econòmica dels veïns podia fer front al cost dels serveis que ofereixen algunes entitats privades o concertades. D'altres, com els esportius col·lectius no tenen ni tant sols alternativa disponible. Però a l'Eixample hi convivim actualment persones de moltes procedències i extraccions socials que veiem com, poc a poc, es va perdent la diversitat social per manca de dotacions públiques. Tot i els dèficits coneguts, l'Ajuntament de Barcelona primer i la Generalitat després es van despendre fa uns anys d'alguns immobles, com la casa Burés, que han estat espoliats d'elements decoratius i han acabat en mans de particulars qui hi promouen allotjaments de luxe. Tampoc existeix la figura del PLA D'EQUIPAMENTS DEL BARRI. La Dreta de l'Eixample no disposa de cap equipament poliesportiu, piscina municipal, Llar o residència assistida de Gent gran, Centre de Barri de gestió cívica, Hospital públic, Centre d'acollida de gent sense llar... El darrer equipament inaugurat va ser ara fa 6 anys, el 2011, l'única Escola bressol pública de la Dreta de l'Eixample, la Casa dels Nens.

VI. Dèficits qualitatius i quantitatius de l'espai públic amb uns dels índex de contaminació atmosfèrica i acústica més importants de l'àrea de Barcelona, que comporten tant importants mancances d'espais per al lleure com problemes de salut pública la Dreta de l'Eixample es caracteritza per l'absència absoluta de places de barri i zones verdes, de les quals només pot fer honor al seu nom el Passeig de Sant Joan. Les Places de Catalunya i d'Urquinaona formen part del centre de la Ciutat.